

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

6. YAŞINDA

SAVOK MELİH41
Kangınız

SAYI: 261 1000.- TL. (KDV DAHİL)

LİMON

Körfez savaşının ardından başlayan karşılıklı kutlamalar sürüyor

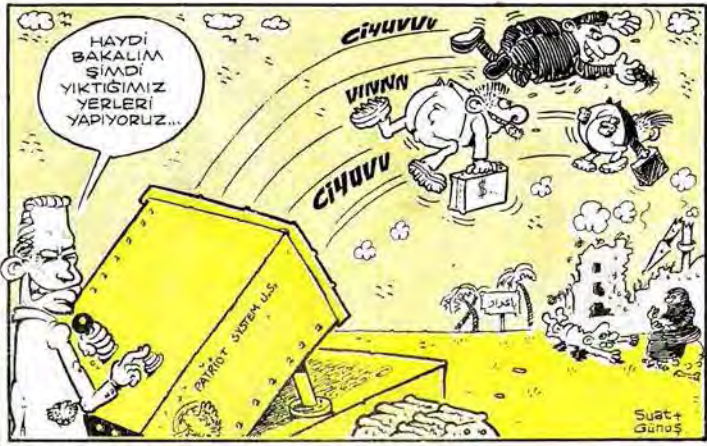
(1 Mart 1991 - Güneş)

ABD'YE ŞÜKRAN-2 Ağustos'tan itibaren Irak işgali altında bulunan Kuveyt'in ABD öncülüğündeki müttefik kuvvetlerce kurtarılmasından sonra bir Kuveytli, ABD bayrağını öperek şükranlarını sundu.

İYİ HAYAT
SUKRAN
VE KEMAL ARATAN

■ ABD'nin önderlik ettiği "müttefikler" kanlı Körfez savaşının kendi lehlerine sonuçlanmasının ardından Ortadoğu'ya ve nimetlerine çörekleniyor.

LİMON

■ TÖ: TBKP liderleri Kutlu ile Sargın'ı ben bıraktırdım.

■ "Orak-çekiç" çizdiği gerekçesiyle Gümüşhane Lisesi Müdürü tarafından ihbarlanan D.Ş.'nin, gözüaltındayken kederi diğerlerinden farklı olmadı. Sonuç: İşkence!..

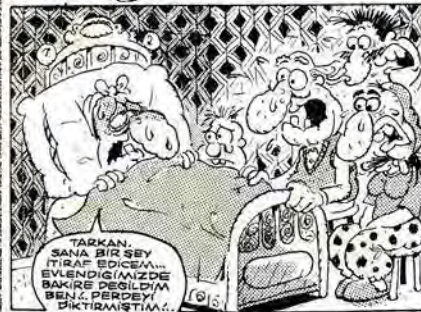

■ Hanedanlığın ANAP içindeki savaşı kızışıyor. Hanedanlık "mutlu aile" tabiriyle donatılmış video kasetlerle parti içinde atağa kalktı.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

SAMİMİ İTIRAFLAR FATİH KAÇAN

BU ÖYKÜNÜN AYNEN BÖYLE ANLATILMASI GEREKİYORDU...

Biraz sonra sizlere anlatacağım öykünün tarihi, yeri, zamanı, hayal sanatları, insanların politik görüşleri, sahs hakkındaki düşünceleri, yol paraları, bileti paraları, Maltpeşe sigarasının kaç para olduğu, bu öyküyü okuyan insanları için gerçekçi yakalamaya yardımcı olacak kelimeli faktörlerdir.

1984 İSTANBUL

Bu benim çalıştığım yıllardaki işten birisi. Oyuncaklık, marangozluk, cilaçlık, TV tuncu, düğün müzikleri, Menekşe Ertel, Birleşik Reklamcılık'ın form tasarımı atölyesinin, Güneş dergisinin, ofis boyutları ve nihayet yeni isim...

Eski mor binasının (şu anda D.G.M.) yanındaki köftecinin ikinci katı, burada bir gazete çıkarmakla "Ekspress Gazetesi" ve ben artık burada çalışmaya başlayacağım.

Önce beni sekreterin önüne çıkarıyorlar, "dindan gazetesinin sahibi Veli Bey benle konuşuyor."

—Bak oğlum, bu gazete işi öyle diğer çalıştığın işlere benzemez. Bu işte az oturup çok çalışmam lazım. Eğer Savashan abim eline dikkat edersen, in seneye kalmaz sayfa sekizleri olup çıkarır.

Evlad, konuşma tası bilmiş, ben işe alırmışım atık, iyi bir ofis boy olmak için çaba sarfetmem gerekiyordu.

Biraz sonra sayfa sekreteri Savashan'la tanıştım. Yaklaşık 27-28 yaşlarında. Bir de yardımcısı var, Osman abi. O da yekşekşö o yaşıarda. Fakat saçları düdüğü. Bir de gazetesinin kartalkaşı çok çirkin bir sekreteri var. Yani anlayacağınız bu kocaman gazetede patron dahi beş kişiyiz.

20 GÜN SONRA

Bu iş gerçekten de diğer yaptığım ofis boyutlarına hiç benzemiyor. Sürekli bir yarıyele gündenip, ortalığı topar, çay söylerken, bir yandan da bol bol sunlardan işliyorum.

—Dört lalesi. Koş ulan dizgiye, hayvan herif, çay getir, gibi.

Arık bir yandan da bu acayip gazetesinin nası çıktığını yavaş yavaş anlıyorum ve bunu hemen size anlatıyorum.

GAZETENİN HAZIRLANIŞI

- 1- Piyasadaki en çok satılan gazeteler alınır.
- 2- Bunların başlıkları değiştirilerek gazetesinin pikajı yapılır.
- 3- Bu haberler tip o dizgiye dizilir (Eşle ve ucuz bir dizgi yöntemi).
- 4- Ve bu haldeki gazeteden 420 adet basılır.
- 5- Basım ilan Kurumu'na bu rakam yüksek göstelerle her edilir.

Ve işte böyle günlerin birinde aklı hikayenin beni ve sizi ilgilendiren yerine geliyoruz. Ben de böylece insanları kendi aralarında kaç ayırdıkları ni yavaş yavaş anlıyorum.

O günlerde 14 yaşındaydım ne de olsa.

Sayfa sekreterimiz Savashan abi, kartalkaş sekreterin odasından çıkarak diğer odaya gitti. Zaten otdan başka kimse yoktu gazetede ve biraz sonra beni yanına çağırdı. İlk önce ağızdan bi sebeple yaklaşık 15 dakika beni dövü ve kazandıktan tuttuğu gibi gazetesinin morğa bakan penceresinin önüne geçti.

Savashan: (Kafamı pencereden morğa doğru çıkararak) HI HO HA HA Bak bakalım tombul kuşum. Asağıdakil yatan adamları görüyor musun?

BEN: Aman Allahım, daha evvel hiç görmemişim. Savashan'ın gösterdiği morgun çatısında pencereden herhalde me marların üzerinde cansız yatan cesetler gözüküyordu.

—HI HO HOYT canım benim, şimdi senin ağzına sıkacağım, hayatında yiyebileceğin en güzel sopayı alacağım sana HI HO HA HA.

Savashan abi naapnosun ya? Naapnos şimdiki ben? N'olur çımdikleme göbeğimi, elimi acıyosun.

—Konuşma, konuşma yavaş can! Koş bu kışın piyale dolubunu alında, dis makinasını kayışını al geldi. HI HO HO HAYT.

Sonra ağızla panto önüne dokurup huzur huzur Savashan'ın bana kayış yemini tanıttı etti; dolabı bulup, kayış oradan alıp Savashan'ı biye götürüp verdim.

—Ver ver bakayım bunu. Geç gene pencerenin önüne.

—İstemeyerek de olsa, ona itaat etmek zorunda kaldım. Her istediğini yerine getiriyordum. Başımı morğa yatan ökere, sırtım ise Savashan'ın döndü.

Ağızlamak için kendimi tutmuyordum, çıldırdı ağlıyordum.

—Ağama, ağama, ağzına sıkacağım ibnele. Dön bakalım, sıyrık sırtındakileri yukarı.

Ona itaat ettim. Sırtım hemen hemen çıplak kalmıştı. Savashan'ın bu gibi elleri bir süre vücudumda dolmuş ve arkasından inanılmaz bir acıyla bağırarak ırkıldım. Evet, şu anda Savashan abi beni şiddetle korbacıyordu.

Sırtıma her kayış değişinde ağlamak sesimle acıyla kıvranıyordum. Savashan abi ise sürekli gülyor ve korbaclamaya devam ediyordu.

—HA HO HA ne zevdi değil mi yavrum? ŞİRRAK... Hıyabında unutmaya-caksın bu tadi.

Ağlıyordum, ağlıyordum. Fakat sesimi ne emdakil sekreter, ne de oda-basıcı Şemsettin abi duyuyordu. Bu süre sonra korbacı kesilmişti. Asağıda canca yatan ölüler sanki bana baxıp gülyordu. Savashan abi sanki hiçbir şey olmamış gibi beni asağıdaki çay ocağına yollamıştı. Ona bir çay, kendime de oralet il mi söylemişti.

Altatım ne kad r acayip bir adamım ben. Bu kadar olaydan sonra hâlâ ona itaat etmeye devam ediyordum. Bu arada sırtımdaki acılar dayanılmazcağa gibi değildi.

Önceden vücudumun tudu tenisi emen altatım, sırtımdaki korbacı yaralarına değince mülhis acılar çekiyordum. Çayla alıp yukarı çıktım ve bir süre ağlamaya devam ettim. Savashan abi gelip beni teskin etmeye çalıştı bir süre. Sonra da kartalkaş sekreterle birlikte çıkıp gittiler.

Akşam eve gittiğimde olan biteni aileme iltatım. Annem şu ima pansu-marı yapıyordu. Bebam bundan sonraki hayatımda daha dikkatli olmalıy-ğnerdi bana. Bir daha da Ekspress gazetesine hiç gitmedim. Osman abiyi, kartalkaş sekreterini ve Veli Bey'i bir daha hiç görmedim. Yalnız peşenier-de Savashan abiyi gördüm. Başka bir gazetesinin spor servisinde çalışıyor-mus.

BİTER

Mini Öykü: ÇAY ve SEMPATİ

Tuncay Akgün

LİMON DUVARI

DENİZ DEĞİL YÜREK
ÖFKESİNİ KAYALARA VURSU...

—Oğuz TOPOĞLU—

BENİ İSPATLAYIN...
—Mr. MEX—

Dün Gece Yatmadan Önce,
Yıldızları Söndürmeyi Unutmuşum.
—Dr. Sabahattin KÖKTÜRK—

SAVASI Your GUN'NA
GÖRE UZAT...
—Csteaban—

Ne kadar uzun yaşarsanız, Geçmiş e denli
düne sığacak kadar kısadır.
Tamerica

KILIC KUSANANIN, A.T. AVRUPA'NIN
Taygun SARIKAYA

BANA DOKUNMAYAN
PATROIT
PATROIT
BİN YIL YAŞASIN
SCUD
Bülent DAĞAŞAN

Doğru Söyleyeni Dokuz İşyerinden Kovarlar
Fatih TÜRKAN

YASAMI İKİLEMİYİN...
—İdil MAVİYEL—

Üç Vakte Kadar
Geliyorum...
—İdil MAVİYEL—

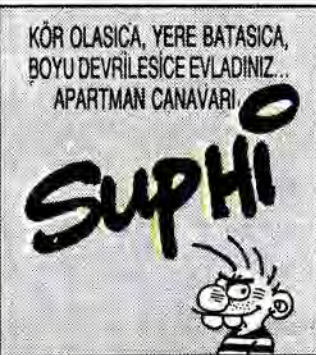
DÜŞÜNÜYÖRÜM, ÖYLESE HALA
BURADA MIYIM?
—Serkan BAŞ—

KAPRIS ve KOMPLEKS BASİT İNSANLARIN
EN ÇIRKIN YANIDIR!..
—(Kimsin Sen)—

Zamana yak uyduran şarkı:
"Singing In The ACID RAIN"
Can AÇIKALIN.

SPOR "Centi mençili"
KILIÇLARINIZI ALIN YIGİTLERİM...
—Reşit GÜNGÖR—

BEZGİN BEKİR

Dengeli Beslenme

KAANERTEM

GÖKHAN DABAK

DiYor kiii...

TAM YÜZÜMÜ YIKIYORDUM Kİ LAVABODAN BİR KOL ÇIKTI VE SERÇE PARMAGINI BURNUMA SOKTU VE BEN TABİ Kİ HEMEN POLİS ÇAĞIRDIM. POLİS GELDİ LAVABODAN ÇIKAN KOLUN SERÇE PARMAGINI KESİP KENDİ BURNUMA SOKTU VE BAHA NE SÜT İSTERİM, SÜT İSTERİM DİYE 'EPAN MEYE' BAŞLADI. ÇOK KÖRKÜTÜM İÇİN HEMEN İTTAİYEYİ ÇAĞIRDIM. İTTAİYE GELDİ ACELE İLE POLİSİ YAKIP GİTTİ. ALEVLER EVİN KENARLARINI HARİC HER YERİ SARDI. BU DURUMDA YAPILMASI GEREKEN TEK ŞEY BALON SİŞİRMektİ. FAKAT EVDE BALON YOKTU. BEN DE ELİMİ KULAGIM-DAN İÇERİ SOKUP ÖD KESEME ÇIKARDIM. SİŞİRDİM. SOKRA DA ÜSTÜNE KEZZAP DÖKÜP PATLAT-TIM. YAPTIĞIM İŞ BANA CÜRRUR VERMİŞTİ. BUNU KUTLAMAK İÇİN ŞEHİRCİKİ BÜTÜN BANKALARI SOYDUM VE BÜTÜN KASAPLARA, KERMANELERE YAKTIM. ULAY ÜL-KEDE GAYRİCİDİ BİR ŞEKİLDE KARŞILANDI. HAŞERELERLE MÜ-CADİLE MÜDÜRÜKÜNYİLA İLGİ-Lİ YAPTIĞI ACIKLAMADA GİNEŞ YUVARLAK DİVE NİHNE PATLUCAN YEMEK ZORINDA DEĞİL DÜŞ-DE-Dİ. O... NE ALA VALLA. TABİ BENİM DE UYKUM GELMİŞTİ. ÇUK-KU BEN PATLUCAN LAFIHO DUYUN-CA UYKUM GELİR. FAKAT YATAK YOKTU. UYUYAHADISIMA GÖRE BARE BİR ÇİNCİN BEŞ İYİNE DEĞİM KENDİ KENDİME. ANA ÇİNCİN Bİ-TMİŞTİ. BEN DE ZAMAN HAKIKAT-SINA BİVİP GERİ DÖNDÜM. YÖZ-NÜ YIKIYORDUM Kİ LAVABODAN BİR KOL ÇIKTI VE

dar alanda KISA PASLAŞMALAR

ahmet yılmaz

Ben önce bir işçi, sonra bir kadın ve anne olarak savaşa karşı çıkıyorum. Savaşın vah et ve zulmünü yaşamak istemiyorum. Ne öksüz çocuklar ne çocuğunu yitirmiş yüreği yanık anneler görmek istemiyorum. Ne sevdiğini yitirmiş bir sevgili ne eşini kaybetmiş bir kadın olmak istemiyorum.

Hele bu savaş haksız bir savaşa ve yalnızca emperyalist tekeller ve petrol şeyhlerinin çıkarlarına yarıyorsa bu savaş atam yüreğim ve bilincimle karşı çıkıyorum.

Karşı çıkıyorum çünkü; ne eşimin, ne oğlumun, ne kardeşimin, ne babamın başka bir ülkenin başka bir halkın topraklarına girmesini istemiyorum. Bilyonum kü böyle bir savaşa katılan kahraman ve gazi değil katli olabilir ancak.

Karşı çıkıyorum çünkü; çocuklarımıza sordurduğ, savaşsız, yalnızca kardeşlik ve sevginin hüküm sürdüğü emeğin ve insan yaşamının en kutsal değer olduğu ve insanların her şeyi kardeşçe paylaşmadan dünyanın kurulması gerektiğine inanıyorum.

Bu inanca; savaşı çıkarmaya çalışanları, savaş kışkırtıcıları yapanları ve başkasının yaşam hakkı üzerinde çıkar sağlamayı umanları protesto ediyorum.

Tekel'den bir işçi-İST.

Ben M-4. bir devrimciyim ve bir düşünceci var paylaşmak istediğim. Lenin'i okuyanlar bilir. Devrimin özel koşullardan bahsederken nitelikli bir işçi sınıfından bahseder. Bunu biraz daha açarsak kendi devrimini yapmış bireyler topluluğudur bahsedilen...

Bunun üzerine düşününce, şu karara vardım. Kurtuluş, kendi devrimini yapan bireyden geçer. Haliyle devrimciler arasında bu bireylerin çoğunlukta olacağını düşünerek gözlemlerime başladım.

Bir devrimciden asla beklemediğim davranışlarla yüzyüze geldim: Erkekler, ataerkilli ailenin erkekliğini oynamaya çok hevesli; karşıt görüşün kitap-dergi, broşürünü yakmak ayrı bir zevk; soldan geldiği sanılan cinayetleri (ki provakasyon olma ihtimali yüksek) kinamak yerine sahiplenmek. (faşistlerden alınan intikamları bunların dışında tutuyorum.); dünya kardeşliği kelimesini sık sık yineliyerek, evrensel olanı reddedip, bölgesel savunmak; çevre deyip doğanın içine sığınmak; belki de en önemli sevdayı yadsımak... Bunlardan sadece bazıları.

Limon okurları bunları birer özeleştirici olarak kabul etmelerini diliyorum.

Bol Selam.
F.T. - Bursa

"Boğaziçi Üniversitesi'nde davasını savunan arkadaşlar, spray boyalarla duvarlara sloganlar yazıp, o güzelim doğanın uyumluluğunu tezilettiniz ve çevreyi kirlittiniz. İnanın ki sizin için ufak bir ayrıntı olan bu olay size puan kaybettiriyor. Kendi davanızın yanında, bir takım medeni değerlere de (Örneğin: Çevre koruma) sahip çıkmak diğer bir göreviniz olmalıdır. Medeni insanlara yakışan budur."

Doğayı seven bir Boğaziçili-Burak

Bırakın savaşı bir an olsun. Sizin "Savaşa Hayır" demesi ile savaş sona ermedi, belki de ermeyecek. Sakin beni savaş yanlısı sanmayın. Ben de savaşa hayır diyorum ama kimse duy-

HASSAS NOKTALAR

Mehmet
ÇAĞÇAG

harala gürele

Mehmet ÇAĞÇAG

Genel af... Genel af... Genel af... Genel af... Genel af... Genel af...

muyor sesimi. Zaten hiçbir zaman hiç kimse duymadı ki, benim sesimi... Bilir misiniz, hayatta her zaman bir hiç olmaktan korktum. Bu hayatın çarkları arasında ezilmekten, yok olmaktan korktum. "Korktuğum şey insanın başına gelirmiş." Ben de o çarklara kapıldım, arasında kaldım, yok olmaya başladım. Yakında ne sesim çıkacak ne nefesim. Amakimin umurunda. Artık yok olmam benim bile umrunda değil. Sakın benim yazıyı ilgi çekmek için yazdığımı düşünmeyin lütfen. Böyle düşünüp benimle alay etmeyin. Kimse duymadığı sesimi belki birilerine duyurabilirim demişim.

Hayatınızı her zaman istediğiniz şekilde yaşamazsınız dileklerle.
Yaşamamış/İSTANBUL

Oysa ben, güneşten bile erken doğmuştum. O gün. Boş sokak aralarında boş tenekte kutulana vururken, düşüncelerim ise hiç boş değildi. Nerden bilebilirdim? Ağzın dalgaların ardından karaya oturmuş umutların olacağını. Nerden bilebilirdim? Ağlanacak hallerine geleceğini insanoğlunun.

Şimdi ise, uzaktaki sevgili gibi benim için.

Ve ben ölümü hiç bu kadar çok
ÖZLEMEDİM.

Hakan adında bir balık/İST.

Ankara'da görevi sevimli polis memurundan sonra İstanbul'da kinin yazısını okuduk. Ayıp ediyorlar bence onlardan önce sevimli bir "Tahammül Ötemiz" var. Eleştiriyenleri önyargılı olmakla suçluyorlar. Yanılıyorlar bizler gerçekleri okuyup, araştıran insanlarız. ANAP iktidarı başını da, özel televizyonu bile yanınızda olabilir. İşkenceden yargılanan polislerin ypranmamalarına, çare aranırken susamazsınız. Tam tersine haykırıyoruz. İnsan haklarına saygı duyulmayan bu ülkede son 3 ayda 8 kişi işkenceye öldürülmüştür. (2'si çamdan düşmüş, atlamış, biri kafasını çarpmış.) İşkenceye, işkencecilerle hayır diyorum.

Tuba, Mahir - İSTANBUL

Sevgili Limon'cular merhaba, Limon'a geçen beş yılın ardından, altıncı yıla merhaba.

Limon mizah dünyamızda yıllar boyu süren Girgi-Fırt-Çarşaf üçlüsüne alternatif bir soluk yaratması bakımından, rahmetli Mikrop denemesiyle beraber şu anki bol dergili dönemin bir öncüsüdür.

2. sayfadaki karikatürlere diyecek bir şey yok. Ancak sizin de dünyada yaşanan demokratikleşme rüzgarına (inşallah Türkiye'ye de uğrar) uyup diktatörleri tasfiye etmelisiniz.

4. sayfadaki orası-burası ayırımını yapmayın. Siz, biz yokuz, hepimiz varız.

10. sayfadan ne kahramanlar gelip geçmedi ki, Bizim Suphi'miz, Vah Bulut'umuz, Okkeş'imiz, Oris ile Vontl'miz, Yusuf'umuz ve bir ekol olan Bezgin Bekir'imiz... Bu kahramanlardan bazılarının yaratıcıları başka yerlere transfer oldu, olabilir. "Gelene merhaba. gide ne yolun açık olsun" deriz.

14. sayfa başlıyan "Okur Mektupları" köşesi önceleri ikinci sayfada iken, şimdiki yerine geçtikten sonra hızla yayımcı politika izleyerek (kime çekmişse) onbeşince sayfaya da el attı. Bu köşe belki Limon'da en çok okunan yer olabilir (bence değil) ama, Limon bir "mizah" dergisidir. Şu mecburen iktimet ettiğimiz dünyadaki bir yığın sorunu, derdi, tasayı kısa süre için de olsa unutmak ve bir anlık da olsa yüzümden

LIMON Yayın Kurulu: Kemal Araran - Tuncay Akgün - Mehmet Çağcağ
Yayıncıları Müdürü: İnan Cemal Genç
Genel Koordinatör: Suat Özkan - Katıgrafı: Fatih Kaan
Adres: LIMON Tunalı Sok. No: 20 34350
Beyazıt-İstanbul
Tel: 516 66 00 (327-367)
Başarı: Güçlü Gazetecilik ve Matbaacılık A.Ş.
Dağıtım: Hür Dağıtım

tebessüm meydana gelmesi için her Çarşamba Limon'un çıkmasını beklerim. Tekrar söylüyorum, Limon bir mizah dergisidir, teori dergisi değildir. Laik-teokratik, devrimci-karşıdevrimci, Türk-Kürt gibi kısır tartışmalarla Limon'un değerli satırlarını işgal ettirmeyin/etmeyin. O kadar çok meraklıysanız, konunun gerçek muhatabı olan Çizgi, İktibas, Vahdet, Diriliş, Köprü, İcmal veya Yeni Demokrasi, İkibine Doğru/Yüzyıl, Mücadele, Emegün Bayrağı, Halkın Emegi, Özgür Yolu benzeri dergilere yazın.

Siz ne yaparsanız yapın bir tek dergimizi batırmayın. Her yeni sayıyı sabırsızlıkla bekliyorum. Bu kadar eleştiriden sonra daha iyiye, daha güzale doğru nice yıllara.

Volkan Ünal

UNUTULMUŞ MEKTUPLAR (!)

Dergiyi geldiğimizde, geçen yıl ayrıldığımız günlerden kaçın birkaç mektup bulduk. İlginç olduğu düşüncesine yayınlıyoruz.

29.31990Ankara

Değerli Limon yetkilileri, 1.5 yıldır Limon hastası bir okuruzum. Derginiz Limon'u gerçekten çok büyük bir zevkle okuyorum. Limon, benim için diğer dergilerden çok farklı. Dergiyi bitirdiğimde bir sonraki Perşembe için gün sayacak kadar çok seviyorum Limon'u.

Bu mektubu, Limon'u övüp göklere çıkarmak amacıyla yazmıyorum.

Sekiz arkadaşım ve kendim adına, beni bu mektubu yazmaya ilen olay, son birkaç sayda umutla beklememize rağmen aldığımız çizgileri göremememiz. Birkaç aydır Kemal Aralan'ı arayan gözlerimiz, son birkaç hafta da Darafı, Harala Gürele si ve diğer karikatürleri ile Mehmet Çağcağ'ı da arar oldu.

Artık Limon'u bildirdiğimde, sanki bir şeyler eleşmiş hissine kapılıyorum. Yine bir sonraki Perşembe'yiiple bekliyorum ama, sadece saydığım çizitlerin de dergide yer aldığını görebilmek umuduydu.

Limon'u sevdiğim ve benimsediğim için, bu konuyu size iletmek zorunda hissettim kendimi.

Konuyu kendisine açtığım diğer arkadaşların da aynı ilerde olduğunu görünece ortaya bu mektup çıktı.

İyi çalışmalar dileğiyle.
8 arkadaşım ve kendim adına.

**Ahmet Topatan
D.S.İ. Etik Teşileri
Öğrenci Yurdu
Etlik/ANKARA**

14 Mart 1990

Üzücü. Kemal Aralan, Mehmet Çağcağ (Gökhan Dabak, Suat Özkan)... Herkes dergiden ayrıldı; geride kalanlarınsa bir damla bile saygısı yok okura. Sayfa doldurmak için önemsiz ve gereksiz zıvalıklar karalayan insanlar... Kime kapasitesini zorlamıyor. Kimsenin üretme kaygısı duyduğu yok. Karşınızda öni adam yerine koymayı öğrenin artık. Biz Limon okuyusak, bunun belli bir anlamı vardır. Yeni ve sarıscı olanı ararız. Harili, kim neyi sarıyor?... K.A. M.Ç. neden gitiler bilmiyorum ama, geride kalan Limon yazar-chizerlerin, bu dergiyi sürdürmeleri gerekmez mi? Limon, canlı, soluk alıp veriyor, ama artık cürük kokusu yayıldı ve her şeyi yapıp yeniden yapılanmak şart. Kendini tekrarlayan, kendini bozdurup bozdurup harcayan yazar-chizerler, güzellik uykularından uyanmazlar mıydı acaba? Sıradan öyküler ve özensiz espriler. Her hafta aynı can sıkıntısı... Çarşamba'lar anlam-sızlaşmaya gitti. Limon insanları çarka kapılmış dönüp duruyor (ah, kısır döngü)... Vasa.

Zorlamadan, soru sormadan ve değişimden nereye varmayı umuyorsunuz? Bir yere varmayacağsanız niye hâlâ sürdürüyorsunuz; gereksiz yere uzatıyorsunuz? İşin boku çıktı artık. Ya bırakın, başlan başlayın. Açın kapılarınızı; öncelikle okura saygınızla. Biraz kapasiteyi zorlayın yahu.

İ.B.

☐ Kadın Bü'teni'nin 5. sayısı çıktı.

Dağdan Kestim Kereste

Ahmet Yılmaz/Tuncay Akşün

Fatih KAÇAN

Bir yerde...

Bir başka yerde...

Daha başka bir yerde...

Daha daha bir başka yerde...

Daha da başka bir yerde...

Çok daha başka bir yerde...

Ama hepsi aynı yerde...

